

# РЕШЕНИЕ

№ 71

гр. В., 21.04.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОС – В.** в публично заседание на дванадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: С.Ж.С.

при участието на секретаря И. С. К.  
като разглежда докладваното от С.Ж.С. Гражданско дело №\*0231300\*30 по описа за 2023 година

Делото е образувано по искова молба от Р. М. Н., ЕГН \*\*\*\*\* от с.О., ул.,Х.Б.” №\*, обл.В. чрез адв.-пълномощник В. В. М. от АК-П. и заявен съдебен адрес: гр. С. п.к. \*, ул. „Г.С.Р.” №\*, ЕТ.\* (над партер), АП.\* против Община В., ЕИК: \* със седалище и адрес на управление: гр.В. \*, пл. Б. №\* по предявени иски с правно основание: чл. 49 от ЗЗД във вр. с чл. 45 от ЗЗД и чл. 86 от ЗЗД.

Претендират се обезщетения за причинени неимуществени вреди, в размер на 26 000лв., предявен като частичен иск от общо 70 000лв., ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането - 10.11.2021г. до окончателното изплащане и обезщетение за имуществени вреди в размер на 7158.40лв, ведно със законната лихва от подаване на исковата молба – 31.01.2023г. до окончателното изплащане, търпени вследствие на травматични увреждания получени на 10.11.2021г. след падане в гр.В. на тротоар на ул.“К.Д.” №\*, за чиято поддръжка е отговорна Община В..

Твърди се от ищеца в исковата молба, че на 10.11.2021 г. в гр.В. около 18:10-18:20 часа, като пешеходец се придвижвал с негов познат в посока от автогарата към сградата на общината по левия тротоар на ул. „К.Д.” №\*, като се спънал и паднал от неравната настилка на тротоара, състояща се от разбити, стърчащи, разместени и изпочупени тротоарни плочки. При падането получил травматични увреждания, изразяващи се във фрактура на прешлен Л1, фрактура на спинозния израстък на Тх12, дискови протрузии на нива Л3-Л4, Л4-Л5 и Л5-Ес1, охлузвания и натъртвания.

Поддържа се, че след падането изпитвал силни болки в кръста, гръбнака и таза. Полежал няколко минути, за да се съвзема и с помощта на своя познат бил съпроводен до

дома си в с.О.. Поради влошаване на състоянието му и засилване на болките, довели до пълното му обездвижване, на 12.11.2021г. бил транспортиран до МБАЛ „П. д-р Г.З.“ ЕООД, гр. Б.. След преглед била установена фрактура на прешлен Л1, като е препоръчано оперативно лечение, което не е могло да бъде извършено в болницата, както и в тази в гр.В.. Няма и налични средства за оперативното лечение. Консервативното лечение в продължение на два месеца не дало резултат.

Излага се, че на 11.01.2022г. посетил УМБАЛ "С.И.Р." ЕАД - С. където било установено, че има фрактура на прешлен Л1, фрактура на спинозния израстък на Тх12, предно и задноръбова остеофитоза на Л4, Л5 и Еел, дегенеративни промени на интервертебрални стави, снижение на дисковете на Л4-Л5 и Л5-Ес1 и наличие на „вакумен феномен“ в дисковете на нива Тх12-Л1 и Л5-Ес1, като му препоръчали оперативно лечение за подобряване на състоянието.

Излага се, че през периода от 30.03.2022г. - 15.04.2022г., бил на оперативно лечение в УМБАЛ "С.И.Р." ЕАД - С. а оперативната манипулация била извършена на 08.04.2022г. Съгласно епикриза оперативната манипулация се изразявала в извършване на обща интубационна анестезия, линеен кожен разрез срединно дорзално ТхЮ-Л3 с имплантиране на 8 педикулни винта Тх11- Тх12-Л2-Л3 чрез инвазивна техника и поставяне на послоен шев.

Поддържа се, че поради продължаващите силни болки в областта на счупването и по протежение на лявото бедро на 17.05.2022г. постъпил за втори път за оперативно лечение в УМБАЛ "С.И.Р." ЕАД - С. където съгласно оперативен протокол от 18.05.2022г. под обща анестезия е извършена ревизия на стабилизацията на нива Тх11-Тх12-Л2-Л3 вляво под рентгенов контрол, осъществена е репозиция на винтовете на нива Л2 и Л3 вляво, като са аугментирани с костен цимент и е имплантиран трансверзален конектор, осъществена е и ламинектомия на нива Л1, щателна хомеостаза и послоен шев на оперативната рана. Изписан е на 25.05.2022г., съгласно издадената Епикриза.

Твърди се, че претърпял и имуществени вреди, изразяващи се в направените разходи за лечение и оперативните интервенции, като заплатил: 1/ сумата от 19,40 лева, съгласно Фактура №\*/21.04.2022г. и Касов бон от 21.04.2022г. за лабораторно изследване; 2/ сумата от 40,00 лева, съгласно Фактура №\*05.05.2022г. и Касов бон от 05.05.2022г. за рентгенографии; 3/ сумата от 40,00 лева, съгласно Фактура №\*/07.06.2022г. и Касов бон от 07.06.2022г. за рентгенографии; 4/ сумата от 7 059, 00 лева, съгласно Фактура №\*\*\*\*\*/04.04.2022г. и Касов бон от 04.04.2022г. за закупуване на 8 винта, две пръчки и всички необходими инструменти за стабилизация на прешлените на гръбначния стълб.

Поддържа се, че причината за спъването, падането и увреждането му е неподдържания тротоар, чиято настилка била изключително разбита, нагъната, неравна и с начупени, разместени и стърчащи тротоарни плочки. Неравностите и високите стърчащи ръбове на разбитата настилка на тротоара създавала опасност за движещите се по него пешеходци, отговорност за чиято изправност и безопасност има Община В., която отговаря и за поддържането му в надлежно и безопасно за ползване състояние.

Излага се, че претърпените от него неимуществени вреди от увреждането,

изразяващи се в болки, страдания и ежедневен дискомфорт търпял дълъг период от време. Получените травми довели до трайно затруднение в движенията на снагата и нарушаване на основните функции на тялото - опорна и ходилна. При счупването на прешлени и проведено хирургично лечение с импланти на прешлени и 8 винта се наложило обездвижване и избягване на натоварване на прешлените за дълъг период, като с оглед на възрастта му не е възможно пълно възстановяване.

Поддържа се, че изпитвал затруднения в ежедневното обслужване и грижи. Приемал обезболяващи медикаменти, за облекчаване на болките. Преживял силен стрес и уплаха от внезапния инцидента. Станал раздразнителен, изпитвал силно безпокойство, когато разказва за случилото се. Все още изпитва неудобства от болки в областта на счупването, в таза и кръста и при влошаване на метеорологичните условия. Имал нарушения на съня, бил напрегнат, не можел да се натоварва физически и психически.

Твърди се, че преди инцидента не е имал нарушения в двигателните функции на тялото и крайниците, справял се с грижите и задълженията в семейството. След инцидента е лишен за цял живот от обичайния си динамичен начин на живот, като двигателните му функции няма да се възстановят на нивото преди падането.

Поддържа се, че и понастоящем, половин година от втората операция, не можел да се изправя напълно, да се навежда напред и в страни, да ходи безболезнено и продължително, ползвал помощни средства - патерици. В ежедневното обслужване разчитал на помощ от своите близки. Чувствал се потиснат емоционално и психически. Настъпила негативна промяна и в поведението му – бил отчаян, самоизолирал се, изоставил интересите си, преустановил заниманията и контактите си, не можел да се грижи за градината.

Посочва се, че наличието на придружаващи заболявания — Артериална хипертония, хроничната бъбречна недостатъчност допълнително усложнявали здравословното му състояние след падането и операциите.

Поддържа се, че Община В., като собственик на улицата, включително и на прилежащия ѝ тротоар, носи отговорност за поддържането му в надлежно състояние, което в случая не било сторено. Отстраняването на неизправностите било задължение на общината, като собственик на пътя по силата на закона - § 7, ал. 1, т.4 ЗМСМА и чл.31 от ЗП, което задължение не била изпълнила към 10.11.2021г.

Посочва се, че общината като юридическо лице осъществявала правни действия/бездействия чрез натоварени от нея лица, както и отговоря за причинените от тези лица вреди при или по повод изпълнението на възложената им работа. В случая натоварените лица не са извършили необходимите действия за привеждане на настилката на тротоара на ул. „К.Д.“ в годно състояние и от това тяхно бездействие са настъпили вреди в правната му сфера. Вината на натоварените от общината лица се презюмирала /чл. 45 ЗЗД/ и били налице визираните в закона предпоставки за ангажиране на гаранционно обезпечителната отговорност на възложителя - Община В., за обезщетяване на вредите на основание чл.49 от ЗЗД.

Поддържа се, че улица „К.Д.“ и прилежащия тротоар се намират на територията на Община В. и са със статут на публична общинска собственост по смисъла на чл.3, ал.2, т.3 от Закона за общинската собственост /ЗОС/ - имоти, предназначени за трайно задоволяване на обществени потребности от местно значение, определени от общинския съвет. Излага се, че съгласно чл. 31 от ЗП изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществяват от общините. Общината изпълнявала възложените ѝ със закон задължения посредством възлагане на определена работа на физически лица, нейни служители, чиято е отговорността за поддържане и осигуряване на безопасното придвижване по улиците и пътищата, общинска собственост на всички участници в движението.

Твърди се, че претърпените от него имуществени и неимуществени вреди са пряка и непосредствена последица от бездействието на служители на Община В. и неизпълнение на задълженията им по поддържане в изправност и обезопасяване на тротоарното платно, поради което е осъществен състава на безвиновната отговорност за вреди по чл. 49 ЗЗД.

Излага се, че размерът на претендираното обезщетение за неимуществени вреди е справедлив и съобразен с практиката на съдилищата по идентични казуси.

Иска се от Съда да осъди ответника Община В. да му заплати сумата

от 26 000 лв., частично предявена от общо претендираната сума от 70 000 лв., представляваща обезщетение за претърпените от ищеца неимуществени вреди-болки и страдания от травматичните увреждания, вследствие на падане на 10.11.2021г. в гр.В. на тротоар на ул.“К.Д.“ №\*, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането - 10.11.2021г. до окончателното изплащане, както и сумата от 7158.40лв. - имуществени вреди от същото събитие, ведно със законната лихва върху сумата, считано от подаване на исковата молба – 31.01.2023г. до окончателното изплащане. Претендира се присъждане на разноски и адвокатско възнаграждение за производството на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА. Представя доказателства и прави доказателствени искания.

В законния едномесечен срок по чл.131 ГПК ответникът Община В. е подал отговор на ИМ, с който оспорва исковите претенции като неоснователни, както и размера на исковите претенции като завишени.

Поддържа се, че липсва виновно поведение от страна на Общината. При ищеца били установени дегенеративни промени на интервертебрални стави и при най лекото падане би получил посочените увреждания, за което не следва Общината да носи отговорност.

Оспорва твърдението, че увреждането и инцидента са настъпили на посоченото от ищеца място и време. Посочва, че в приложената Епикриза с изх №7041/2022 г. в анамнезата е описано, че ищеца е „с оплаквания от месец декември 2021 г., когато след няколко падания от собствен ръст получил силна болка в областта на тораколумбалния преход, с ирадиация по предната повърхност на дясното бедро“. Твърди се, че ищецът е допринесъл и е съпричинил с поведението си обстоятелството, че е паднал и са му причинени съответните травматични увреждания.

Твърди, че Община В. извършва непрекъснати ремонти и рехабилитации на общинската улична и пътна мрежа с цел поддържането в изправност на общинските пътища и тротоари.

Иска от съда да отхвърли предявените искове.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства, назначени и изслушани са съдебно - медицинска експертиза и съдебно - психиатрична експертиза.

ВОС, като взе предвид постъпилата искова молба, становището на ответната по делото страна и съобразявайки всички данни по делото в тяхната съвкупност, прие за установено следното:

За установяване механизма на процесното увреждане по делото и претърпените неимуществени вреди от ищеца е проведен разпит на свидетеля Р.М.И., очевидец на инцидента. При разпита същият заявява, че на процесната дата - 10.11.2021г. около 18ч. двамата с ищеца били в гр.В. и вървели по ул.“К.Д.“, посока П. и площада, заедно се движели по левия тротоар и си говорели. Свидетелят посочва, че на мястото където ищецът паднал тротоарът е стеснен, плочките са нагоре почти на 90 градуса от корените на дърветата. Преди да падне ищецът минал пред него, като вървял приблизително на 2м пред свидетеля, като се спънал и паднал надясно пред него. Посочва, че ищецът не е гледал встрани, а е вървял направо и гледал напред. Заявява, че времето е било на здрачаване, но е имало видимост. Ищецът бил ловец и по принцип не ползвал очила и вижда. При падането ищецът извикал от много силна болка. Свидетелят тръгнал да търся такси, защото ищецът не пожелал да извика „БП“. Ищецът едва се движел от болка, не можел да помръдне, свидетелят го закарал у дома в с.О., поставил го на леглото. След това падане синът на Р. се грижеше за него и е бил с него. Ищецът не му е споделял за други падания и наранявания преди това. Свидетелят заявява, че показаните му по делото снимки са от мястото на падането. Посочва, че преди две-три седмици преди делото минал от там и установил, че плочките са били в същото състояние. Посочва, че това е точното място, където дървото с корените е надигнало плочките.

Съдът кредитира изцяло показанията на свидетеля Р.И., които е очевидец на описания инцидент и не е заинтересована от изхода на спора. Показанията са логични, последователни и вътрешно непротиворечиви. Същите не се опровергават от други доказателства по делото.

За претърпените от ищеца неимуществени вреди са събрани гласни доказателства чрез разпит на свидетеля Ц.Р. Н..

От показанията на свидетеля Ц.Р. Н., син на ищеца, се установява, че по време на инцидента - 10.11.2021г. не е бил в Б., същия работи като международен шофьор. Прибрал се след около седмица. Ищецът не е искал да отиде в болница без него. Поради силните болки на ищеца се наложило роднини да го закарат два дни след инцидента в болницата в Б., където установили счупен прешлен и му казали, че операцията е неизбежна. След като се прибрал свидетелят установил, че оперативното лечение е около 7000лв., с каквато сума не разполагали. Около два месеца ищецът се лекувал у дома с медикаменти и изпитвал много силни болки.

В началото на 2022г. закарал ищеца в болница „С.И.Р.“ в С. където след преглед

установили два счупени прешлена и засегнати съседни такива, препоръчали операция, която е неизбежна.

През м.април 2022г. на ищеца направили първата операция в „С.И.Р.“ в С. всичко мина успешно. Един месец след операцията отново изпитвал силни болки, което наложило втори път да бъде опериран.

И след втората операция ищецът имал постоянни остри болки, това се отразило на здравето му и същевременно не можел да спи. Постоянно се будел в съня. Посочва, че ищецът и към момента пие обезболяващи. За ищеца се грижи съпругата му и майка на свидетеля. Посочва, че ищеца не може да се обслужва сам, ползва патерици, изнервен е, не може сам да се обслужва. Преди инцидента се грижел сам за себе си, бил здрав физически, гледал градина, лозе, каквито дейности вече не можел да извършва и това психически много му тежало. Посочва, че е възможно и да е имал дископатия, но е водил нормален живот без да му е пречело нищо. След операциите ищецът бил емоционално много напрегнат, Психически се влоши максимално. Изнервен е, постоянно се карал.

Свидетелят посочва, че не му е известно ищецът да е има други падания преди и след инцидента. Посочва, че има очила, които ползва за четене и гледане на телевизия, а когато ходи си ги сваля. Изпитва страх да ходи по тротоара, защото може да се спъне и да падне. Не иска да излиза, не иска да комуникира. Казва че се чувства като инвалид и не се чувства добре да се среща с други хора.

Съдът кредитира изцяло показанията на свидетеля Ц. Н., тъй като възприятията на свидетеля са непосредствени и лични, последователни и логични и кореспондират със събраните по делото доказателства.

От приетите по делото и неоспорени медицински документи и заключението на изслушаната съдебно-медицинска експертиза на вещото лице д-р И. К. – ортопед-травматолог се установява, че при процесния инцидент ищецът е получил счупване на 2 прешлена - Th 12 – L3. Падането е от собствен ръст след спъване. Получил силни болки в кръста с ирадиация към ляво бедро. След проведено двумесечно консервативно лечение без успех, опериран двукратно чрез стабилизация на нестабилната фрактура на L1 в поясния отдел.

Налице е причинно - следствена връзка между травмата и получените увреждания. Извършените оперативни интервенции представляват фиксация/стабилизация/ на поясният сегмент чрез 8 винта и 2 пръчки и поставяне на костен цимент. Лечението е завършило със стабилизиране на гръбнака, декомпресия на увредените нервни коренчета и отзвучаване на болковия синдром. Периода на възстановяване е около 6 месеца. Може да се приеме, че здравословното състояние е възстановено с известни ограничения в бита. Налице е ограничен обем на движение посочени в заключението.

Пострадалият/ищецът/ трябва да търпи ограничения в посока по-тежки натоварвания на гръбнака, носене на тежести, дълги преходи, продължително седене, щадяща походка.

Прогнозата за в бъдеще е добра. Налице е хипотетична възможност за разхлабване на винтовете поради възрастово обособени остеопоротични изменения в костите. Предхождащите травмата придрежаващи заболявания - Артериална хипертония и Хронична бъбречна недостатъчност са били контролирани преди, по време и след операцията. Взаимното им повлияване е възможно в негативен аспект.

Съгласно експертното заключение получените при падането травми се преценени, като трайно ограничение на снагата. На лице са болки и страдания понесени от пострадалият от деня на падането до около 1 -2 месеца след последната операция с различен характер и интензитет.

При извършения преглед на ищеца на 22.03.2023г. вещото лице е констатирало, че същият изпитва болки в □ кръста при по-тежко натоварване и продължително седене. Ползва помощно средство - бастун за предпазване от резки движения в кръста.

Вещото лице е установило трайни и необратими увреждания - видима деформация в поясния сегмент. Оперативен цикатрикс с дължина 30 см. зараснал първично. Ограничение /дефицит/ в обеми на движение. Обем на движение- 8:0-0-30, E:10-0-10, дефицит от 40 гр. за флексия и екстензия и около 80 гр. сумарно за латерофлексията. Самостоятелна походка възможна с помощно средство.

Съгласно поясненията на вещото лице в о.с.з. при ищеца няма пълно възстановяване на обема движение. Оперативното лечение цели стабилизация на нестабилното счупване на прешлена, премахване на болковия синдром, а това че има остатъчни ограничения на движенията във всички равнини не означава неуспех на лечението, защото не това е била целта, а целта е била стабилизация.

От приетите по делото и неоспорена съдебно-психиатрична експертиза на вещото лице д-р Н. Н. – психиатър се установява, че вследствие на преживения от ищеца инцидент на 10.11.2021г. същият е понесъл психическа/емоционална травма, която е в причинно следствена връзка с инцидента.

Според вещото лице при ищеца са налице анамнестични данни и клинични признаци за преминаване през различни състояния на психични увреди: първоначално, към момента на инцидента/10.11.2021г./изпаднал в състояние на **Остра реакция на стрес**, прераснала / през следващите дни и месеци/ в **Протрахирана депресивна реакция с разстройство в адаптацията**.

Към момента на освидетелстването е налична клинична картина на Смесено-тревно депресивно разстройство /F43.0 по МК – X/ Протрахиран ход със социална дезадаптация.

От приетите по делото писмени доказателства се установява, че за лечението си от получените травми ищецът е направил следните разходи:

1/ сумата от **19,40** лева, съгласно Фактура №\*/21.04.2022г. и Касов бон от 21.04.2022г. за лабораторно изследване; 2/ сумата от **40,00** лева, съгласно Фактура №\*05.05.2022г. и Касов бон от 05.05.2022г. за рентгенографи; 3/ сумата от **40,00** лева, съгласно Фактура №\*/07.06.2022г. и Касов бон от 07.06.2022г. за рентгенографи; 4/ сумата от **7 059, 00** лева, съгласно Фактура №\*\*\*\*\*/04.04.2022г. и Касов бон от 04.04.2022г. за закупуване на Перкутанна стабилизация за торакален, лумбален и сакрален сегмент с полиаксиални канюлирани винтове, нисък П.л и възможност за мини-инвазивно и перкутанно поставяне с един инструментариум. Титаниева сплав.Диаметър на пръчките 5.5 mm. Полиаксиалност 60 градуса. Инструментариум съвместим с апарата за невромониторинг. Инери с технология против отвиване.Комплект 8 винта, 2 пръчки.

Или общо от представените писмени доказателства се установява, че за лечението си на травмите от процесния инцидент ищецът е направил общо разходи на стойност 7158.40 лв.

С определение от 12.04.2023г., постановено в открито съдебно заседание по настоящото дело, на основание чл.214 от ГПК е допуснато изменение на размера на предявеният иск за неимуществени вреди, който се счита предявен до пълния му размер от 70 000 лева/седемдесет хиляди лева/.

При тези данни ВОС достигна до следните изводи:

Съгласно чл. 49 ЗЗД този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на тази работа. В тежест на ищеца по исковете за ангажиране на безвиновната гаранционно-обезпечителна отговорност на ответника по чл. 49 ЗЗД вр. чл. 45 ЗЗД е да проведе пълно доказване на елементите от фактическия й състав - противоправно деяние на лице, на което е възложена работа от ответника по трудов или друг договор, причинени вреди при или по повод изпълнението на възложената работа и причинна връзка между противоправното поведение и причинения вредоносен резултат.

Ответникът Община В., в качеството си на юридическо лице ( чл. 14 ЗМСМА) е правен субект, на когото е възложено по силата на закона - чл. 30, ал. 4 и, ал. 5 и чл. 31 Закона за пътищата, задължението да осъществява чрез съответните служби за контрол дейностите по ремонт, поддръжка в изправно състояние на общинските пътища, подземните съоръжения, тротоарите, велосипедните алеи, паркингите, пешеходните подземи, осветлението и крайпътното озеленяване по републиканските пътища в границите на урбанизираните територии, сигнализиране за препятствията по тях, както и отстраняването на препятствията и неизправностите във възможно най-кратък срок, а съгласно чл. 48, ал. 1, т. 2 б. "б. " от ППЗП организирането на дейностите по поддръжане на тротоарите, подземните съоръжения, велосипедните алеи, паркингите, пешеходните подземи,



осветлението и крайпътното озеленяване извън платното (платната) за движение на републиканските пътища в границите на селата и селищните образувания, е на съответната община.

Тротоарът, на който е станал инцидента, е общинска собственост и съгласно § 6 от ПЗР на ЗДвП и според цитираната нормативна уредба (чл. 30, ал. 4 от ЗП), задължението за поддържането му е на общината. Следователно ответникът има задължение да осигурява поддръжката на тротоарите и тяхната настилка във вид, съответен на предназначението им за безопасно ползване от гражданите, чрез свои служители или чрез трети лица.

В случая, натоварените лица не са извършили необходимите действия за привеждане на настилка на тротоара в състояние, годно за безопасно придвижване и от това тяхно бездействие са настъпили доказаните, съобразно приетото по-горе, неимуществени вреди в правната сфера на ищеца.

Предвид изложеното, съдът намира, че са осъществени всички елементи от фактическия състав на нормата на чл. 49 ЗЗД, което налага ангажиране на обективната гаранционно-обезпечителна отговорност на ответната община към ищеца. Установяването на вината на конкретни длъжностни лица не е необходимо.

Размерът на обезщетението за неимуществените вреди, определен от съда в съответствие с правилото на чл. 52 от ЗЗД при съобразяване с вида на увреждането, установено по-горе, съгласно заключението на СМЕ – две средни телесни повреди- счупване на 2 прешлена - Th 12 – L3, довели до трайно ограничение движението на снагата и провеждане на двукратно оперативно лечение за стабилизация на фрактурите чрез поставяне на импланти. Съгласно СПЕ ищецът, от датата на увреждането - 10.11.2021г. до освидетелстването му от вещото лице - м.март 2023г., е претърпял различни състояния на психични увреди: Остра реакция на стрес, прераснала в Протрахирана депресивна реакция с разстройство в адаптацията, а към момента на освидетелстването е установено Смесено-тревно депресивно разстройство.; силата и продължителността на болките и страданията – интензивни за срок до 6 месеца. Съобразно СМЕ при счупване на лумбалния прешлен се притискат нервни коренчета, което води до тежък болков синдром, налагащ оперативна интервенция. Спорадични болки ищецът изпитвал за срок по-дълъг от 8 месеца; продължителността на лечебния и възстановителен период – надхвърлящ една година; възрастта на пострадалия – 69 години; по делото има данни за трайни увреждания-СМЕ, изразяващи се в ограничен обем на движенията - дефицит от 40 градуса за флексия и екстензия и около 80 градуса сумарно за латерофлексията. Самостоятелна походка на ищеца е възможна с помощта на помощно средство. С оглед възрастта на ищеца няма прогнозни данни за настъпване на пълно възстановяване. Ищецът и за в бъдеще ще търпи ограничения в бита.

Настоящият състав, като съобрази изложеното по горе и социално-икономическите условия към момента на инцидента и към настоящия момент, намира че справедлив размер за репарирание на претърпените от ищеца неимуществените вреди възлиза на 70 000 лв./седемдесет хиляди лева/. Предявеният иск с правно основание чл. 49 от ЗЗД за

неимуществени вреди е основателен и доказан в пълния предявен размер за тази сума, която съдът счита за достатъчна да компенсира причинените от увреждането болки и страдания, поради което следва да бъде изцяло уважен.

Върху така определеното обезщетение за неимуществените вреди на основание чл. 84, ал. 3 ЗЗД ответникът дължи законна лихва от деня на увреждането-10.11.2021г. до окончателното изплащане.

По делото от ответната страна не се ангажираха доказателства установяващи твърдяното съпричиняване от страна на ищецът, същият с поведението си да е допринесъл за настъпване на инцидента и вредоносния резултат – получените травматични увреждания, поради което е неоснователно и недоказано.

Искът за имуществени вреди е доказан, съобразно представените и обсъдени по-горе писмени доказателства и следва да бъде уважен в пълен размер от 7 158,40 лв./седем хиляди сто петдесет и осем лева и 40ст./. Върху обезщетението за имуществените вреди на основание чл. 84, ал. 3 ЗЗД ответникът дължи законна лихва, считано от датата на предявяване на исковата молба в съда – 31.01.2023г. до окончателното изплащане.

По разноските:

Ищецът е освободен от внасяне на държавна такса в производството, както и от разноски на основание чл. 83, ал.1, т.4 от ГПК, поради което не му се присъждат такива.

На осн. чл. 38, ал. 2 от ЗА ответникът следва да бъде осъден да заплати на адв. В. В. М. от АК-П. сумата от 7265,84 лв. – адвокатско възнаграждение за осъществена безплатна правна помощ, изчислено в съответствие с чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, и съобразено с уважените искове /6250лв. за иска за неимуществени вреди и 1015,84лв. за иска за имуществени вреди/.

На основание чл. 78, ал.6 от ГПК ответникът ще следва да бъде осъден да заплати по сметка на ОС-В. сумата от 3 086,34 лв. - държавна такса, съобразно уважените искове и сумата от 350 лв. – възнаграждение за вещи лица заплатени от бюджета на съда.

Така мотивиран, съдът

## **РЕШИ:**

ОСЪЖДА Община В., ЕИК: \* с адрес: гр.В., пл. „Б.“ №\*, представлявана от кмета д-р Ц. Ц., да заплати на Р. М. Н., ЕГН \*\*\*\*\* с адрес: с.О., ул.„Х.Б.“ №\*, обл.В. сумата от 70 000лв. /седемдесет хиляди лева/, представляваща обезщетение за неимуществени вреди,

ведно със законната лихва върху сумата, считано от датата на увреждането - 10.11.2021г. до окончателното изплащане и сумата от 7158.40лв. /седем хиляди сто петдесет и осем лева и 40ст./, обезщетение за имуществени вреди, ведно със законната лихва върху сумата, считано от подаване на исковата молба – 31.01.2023г. до окончателното изплащане, търпени вследствие на травматични увреждания получени на 10.11.2021г. след падане в гр.В. на тротоар на ул.“К.Д.“, за чиято поддръжка е отговорна Община В..

ОСЪЖДА Община В., ЕИК: \* с адрес: гр.В., пл. „Б.“ №\*, представлявана от кмета д-р Ц. Ц. да заплати на адв. В. В. М. с личен №\*\*\*\*\* от АК-П., със служебен адрес: гр. С. ул.“Г.С.Р.“ №\*, ЕТ.\*, АП.\*, сумата от 7265,84 лв./седем хиляди двеста шестдесет и пет лева и 84 ст./ – адвокатско възнаграждение по чл.38, ал. 2 от ЗА.

ОСЪЖДА Община В., ЕИК: \* с адрес: гр.В., пл. „Б.“ №\*, представлявана от кмета д-р Ц. Ц. да заплати по сметка на ОС – В. сумата от 3436,34лв. /три хиляди четиристотин тридесет и шест лева и 34 ст./ – разноски по делото /3 086,34 лв. - държавна такса и 350 лв. – възнаграждение за вещи лица/.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред САС в двуседмичен срок от връчване на препис от същото на страните.

Съдия при ОС – В.: \_\_\_\_\_